

درون کادر

مسیر دست یابی به دید عکاسانه

نویسنده: دیوید دوشمین

برگردان: احسان مجیدی

۱۱ مقدمه

فصل اول

۱۵ درباره دید

۱۸ جست‌وجوی دید عکاسانه

فصل دوم

۲۱ درون کادر

۲۲ عکس بگیر از آنچه تو را متأثر می‌سازد

۲۴ مرا جذب کن

۲۶ درون کادر قرارش بده

۳۰ این را درون کادر قرار نده

۳۲ لحظات غیرقابل پیش‌بینی

۳۵ همه چیز ذهنی است

۳۹ قراردادن زمان در کادر

۳۹ طول زمان

۴۶ انتخاب لحظه

فصل سوم

۴۹ هنرمند و تکنسین

۵۰ ابزار خوب است، اما دید بهتر است

۵۴ نوردهی نامناسب

۵۶ بهترین نگاتیو دیجیتال

۶۰ مشاهده نور

۶۳ لنزتان را متناسب با کارایی‌اش انتخاب کنید

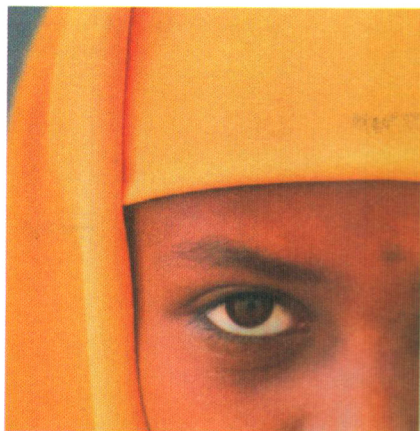
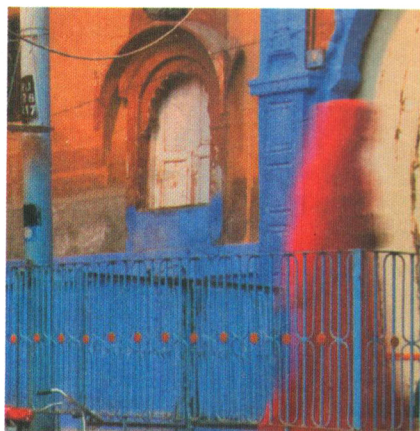
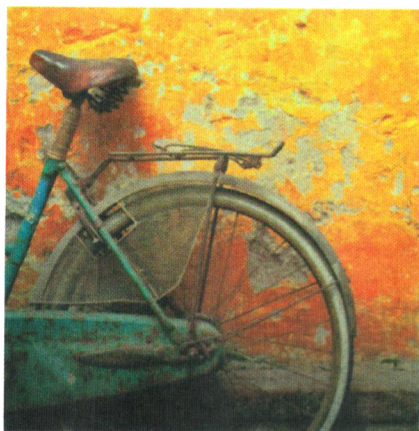
۶۶ لنزهای تله‌فتو

۶۹ عریض جلوه‌دادن تصویر

۷۲ اصل یک‌سوم در کادر

۷۶ هیچ فیلتر یا ابزار عکس‌سازی وجود ندارد

۷۸ الهمام و کار سخت

- ۱۸۹ **سازمان کو بی**
- ۹۰ **صعیر جهانی**
- ۹۴ **تهد در کدر**
- ۹۶ **مقله بصور**
- ۱۰۳ **رسته عنصر درون کادر**
- ۱۰۴ **صیرت تجربه**
- ۱۰۸ **تعمدی باقی گذاشتن و برانگیختن پرسش‌ها**

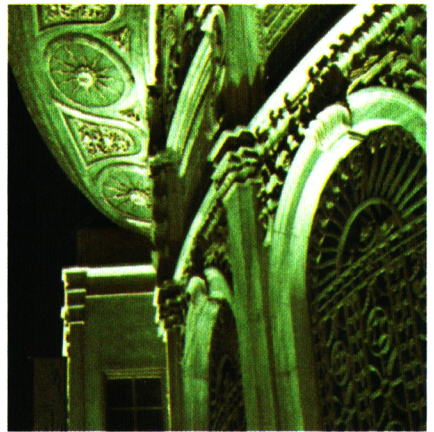

- ۱۱۱ **عکس برداری از مردم**
- ۱۱۲ **رتیک شدن به مردم**
- ۱۱۸ **موقع زینی**
- ۱۲۳ **چند آن را دارند**
- ۱۲۷ **تجیر احساسات**
- ۱۳۳ **هستان**
- ۱۳۵ **عکس برداری توهین آمیز**
- ۱۳۶ **عکس برداری از بچه‌ها**
- ۱۴۲ **عکس برداری از سالمندان**
- ۱۴۷ **عکس مخفی در مقابل پرتره**
- ۱۴۹ **چرا از صحنه‌های خیابانی به‌طور مخفیانه عکس بگیریم؟**
- ۱۵۴ **تذاری جلوه دادن مردم**
- ۱۵۷ **جاش‌های نورپردازی در مکان عکس برداری**
- ۱۶۳ **چندر مورد دیگر**

- ۱۶۷ **عکس برداری از مکان‌ها**
- ۱۶۸ **تحقیق**
- ۱۷۰ **کوش**
- ۱۷۲ **توقعات نسبتاً کم**

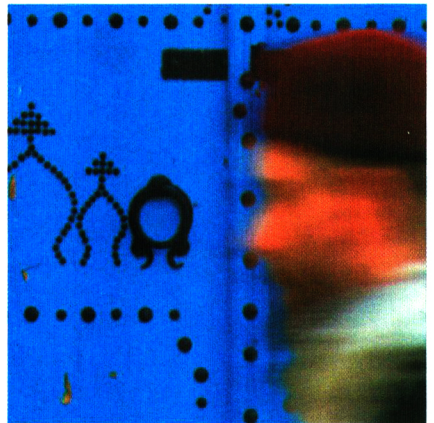
- ۱۷۶..... مجهز بودن
- ۱۸۲..... آن سوی کارت پستال: ارزش پرسه زدن
- ۱۸۶..... آهسته تر برو
- ۱۸۸..... احساس مکان: کاوش از طریق احساس
- ۱۸۹..... حاضر بودن: پذیرندگی جسمی و احساسی
- ۱۸۹..... در مکان مناسب باش...
- ۱۹۱..... در زمان مناسب باش...
- ۱۹۲..... در کادر مناسب ذهن...
- ۱۹۴..... عکسبرداری از مکان های نمادین
- ۱۹۸..... تصاویر معنوی نمادین در مکان های دنیوی
- ۲۰۱..... خلق تصویر
- ۲۰۳..... انتظارش را بکش
- ۲۰۴..... به جست و جوی آن بپرداز
- ۲۰۴..... به کاوش در آن بپرداز
- ۲۰۵..... افزودن سوژه های انسانی
- ۲۰۹..... افزودن مقیاس
- ۲۰۹..... چشم اندازها
- ۲۱۷..... خلق ژرفا با لایه ها
- ۲۱۹..... عکس برداری از اجسام عظیم
- ۲۲۴..... عکاسی از جزئیات

فصل هفتم

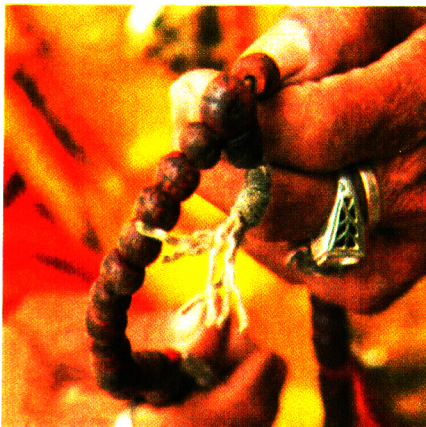
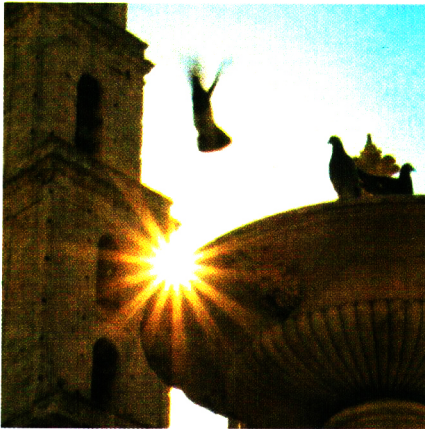
عکاسی از فرهنگها

- ۲۲۹..... حساسیت فرهنگی
- ۲۳۱..... تحقیق کن و بپرس
- ۲۳۱..... ارزش ها و تابوها
- ۲۳۲..... احترام: تفاوت، اشتباه نیست
- ۲۳۴..... همه ما متفاوت ایم، همه ما مشابه ایم
- ۲۳۶..... عکاسی از تاریخ و قهرمانان
- ۲۳۹..... عکاسی از غذا

- عکس برداری از جشنواره‌ها و جشن‌ها ۲۴۴
- عکاسی از آثار هنری ۲۴۸
- عکاسی از اعتقادات ۲۵۲
- سوزه عمیق تر را به یاد بیاورید و شیوه‌ای برای بیان آن
- کنید ۲۵۴
- عزت بودن و احترام گذاشتن ۲۵۶

درباره دید

دید ابتدا و انتهای عکاسی است. ماهیتی است که شما را ترغیب می‌کند دوربین عکاسی را بردارید، و تعیین می‌کند وقتی به پیرامون خود می‌نگرید، چه چیزی را «نگاه کنید» و چه چیزی را «ببینید». دید تعیین می‌کند چطور و چگونه عکس بگیرید. عکاس بدون دید تباه می‌شود.

▶ Canon 5D, 40mm, 1/50@ f. 5/6, ISO 640

ویتنام، هانویی. چیزی در دست دارم که نشان‌دهنده زوال دیوارها و اشیاء ساخته دست بشر است، شاید به این دلیل که گویای ذات موقت همه هستی و کائنات است. یا اینکه صرفاً می‌تواند شامل بافت و رنگ شود.

▼ Canon 20D, 17mm, 1/60@ f.10, ISO 800

کانادا، ونکوور. چمبر یکی از بهترین رستوران‌های ونکوور است. هر روز کارکنان آشپزخانه رستوران جلوی در ورودی رستوران می‌نشینند و ناهارشان را صرف می‌کنند، قبل از اینکه جمعیت برای صرف شام به آنجا هجوم بیاورد.

“عکاس بدون دید تباہ می‌شود.”

دید و نگاه همه‌چیز است. دید خود به‌منزله سفری است برای کشف بینش و دیدگاهتان درباره جهان. به آن اجازه یافتن، شکل دادن و تغییر دادن استعدادتان را از طریق دوربین و چاپ بدهید. دید چیزی نیست که آن را بباید و یک‌بار برای همیشه بپذیرید و از آن پیروی کنید. دید با شما تغییر و رشد می‌کند. تغییرات دید شما همچون تجربه متغیر حیات‌تان است. داستان‌هایی که قصد گفتنشان را دارید و چیزهایی که سرشار از وجود شما هستند، همگی تغییر می‌کنند، همان‌طور که دید شما تغییر می‌کند. یافتن و بیان دید به‌مثابه یک سفر است، اما یک مقصد نیست.

شما باید تمام عمرتان را به جست‌وجوی دید خاص خود اختصاص دهید. یاد بگیرید نه‌تنها با وضوح و روشنی بیش‌تر نگاه کنید، بلکه دید خاص خود را به شیوه‌های قوی‌تر و رساتر بیان کنید. باید این نکته را به خاطر بسپارید، زیرا به‌خاطر سپردن آن مانع دلسرد شدن شما می‌شود، چراکه در گذشته بسیاری از هنرمندان به چنین یأسی دچار شده‌اند: این احساس که چیز جدیدی در پیرامون خود نمی‌بینیم، حرف تازه‌ای برای گفتن نداریم یا اینکه آخرین عکس زیبای خود را گرفته‌ایم. لحظه‌ای که این فکر به ذهن‌تان خطور می‌کند، به این موضوع فکر کنید که هنوز سفر شما پایان نیافته است. تا زمانی که ما زنده‌ایم و در این جهان و با این مردم زندگی می‌کنیم، هنوز چیزی نو برای گفتن خواهیم داشت و با هر بار تکرار و تمرین کردن حرفه‌مان، راه‌های مستحکم‌تر و بهتری برای بیان آن خواهیم یافت.

گاهی دست‌یابی به این دید و درک آن دشوار است. ما همیشه واکنش آگاهانه بی‌واسطه‌ای به جهان پیرامونمان نداریم. گاهی ممکن است حتی احساسمان به داستانی که در جلوی ما هست مشخص نباشد. در این مواقع دوربین عکاسی فقط یک ابزار نیست که با آن دیدمان را ضبط کنیم؛ بلکه ابزاری می‌شود تا به‌کمکش دیدمان را توضیح دهیم. عمل نگاه‌کردن از درون کادر که همان آوردن نظم‌وترتیب به دنیای آشفتگی و بی‌نظمی است، سبب تجلی یافتن دید منحصربه‌فرد ما می‌شود. این حقیقت که دوربین به ما کمک می‌کند تا ببینیم، بدین معناست که دوربین به‌مثابه شریکی در این فرایند است، و این عامل در واقع تمییزدهنده عکاس از نقاش است. ما با دوربین رابطه هم‌زیستی داریم، البته نه با تکنولوژی دوربین بلکه با کادر دوربین که با وجود همه تغییرات تکنولوژیک عکاسی بدون تغییر باقی مانده است.

